

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10Csp/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818201662
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marian Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7818201662.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudca JUDr. Marian Tengely, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtňa 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtňa 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, IČO: 37927795, proti žalovanej: Z. Š., O. XX.X.XXXX, Z. V. Ž. XXX, XXX XX P., zastúpenej: Mgr. Peter Arendacký, advokát, Železničná 13, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 556,81 Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. **P r i z n á v a** žalovanej právo na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa pôvodne podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi 556,81 Eur istiny s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 1.9.2015 do zaplatenia. Počas konania došlo k zmene žalobcu na základe postúpenia pohľadávky, pričom súd uznesením 10Csp/30/2018-114 zo dňa 4.4.2019 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, ako je uvedené v záhlaví tohto rozsudku. Nový žalobca trval v plnom rozsahu na zaplatení žalovanej sumy 556,81 Eur, ktorá predstavuje neuhradené splátky pôžičky poskytnutej žalovanej vo výške 800,00. Na základe Zmluvy o pôžičke č. 6185215 zo dňa 28.8.2014 poskytol žalobca žalovanej pôžičku vo výške 800,00 Eur, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky. S podmienkami zmluvy a ich obsahom sa žalovaná oboznámila, čo potvrdila vlastnoručným podpisom. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 30,76 Eur a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1107,36 Eur. Do podania žaloby na súde uhradila žalovaná sumu vo výške 425,84 Eur ako to vyplýva z Prehľadu splátok a úhrad. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne, žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 27.6.2015 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Upozornil žalovanú na neuhradenie splátky 4/2015. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom z dňa 26.8.2015 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Žalovaná dlžné splátky neuhradila ani do dňa podania žaloby. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 556,81 Eur. Žalobca si žalobou zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania to od 1.9.2015 do zaplatenia. Uplatnil si náhradu trov konania pozostávajúcu zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

2. Súd v konaní vydal platobný rozkaz 10Csp/30/2018-31 zo dňa 9.7.2018, voči ktorému podala odpor žalovaná, v ktorom namietala, že zmluva mala byť uzatvorená v meste Zvolen, čo vyvoláva pochybnosti, nakoľko žalovaná v čase uzavretia zmluvy mala 72 rokov a býva v Plešivci a jej zdravotný stav vylučoval, aby bola spôsobilá cestovať do Zvolena. Navyac v čase uzatvorenia zmluvy mala žalovaná starobný

dôchodok vo výške 343,00 Eur, pričom v zmluve sú uvedené mesačné náklady 153,00 Eur a iné výdavky 32,00 Eur. Po odpočítaní splátky by žalovanej ostala suma 129,24 Eur, čo by bolo pod hranicou životného minima a nepostačovalo by to jej na stravu a životné náklady. Žalobca teda nepreveril riadne bonitu žalovanej. Ďalej namietala skutočnosť, že podstatné časti zmluvy boli uvedené miniatúrnym písmom a v časti RPMN je údaj o výške 24,97 %, pričom ročný úrok je 25,00 %. Z toho vyplýva, že RPMN nebola uvedená správne, nakoľko musí byť vyššia ako úrok. Ďalej poukázala na ustanovenie § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. v súvislosti s tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 a) až k), r), y), d). Žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou 20.3.2015, pričom predchodca žalobcu využil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a požiadal o zaplatenie celého dlhu. Podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť 20.3.2015 a uplynula 20.3.2018, resp. najneskôr 21.4.2018, pričom žalobca podal žalobu na súd 6.6.2018. Preto žalovaná vzniesla námietku premlčania celého nároku a poukázala na rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda 16Csp/194/2016 zo dňa 28.11.2017, Krajského súdu v Trenčíne 19Co/42/2017, Okresného súdu Bratislava II 67Csp/110/2016.

3. Žalobca v súvislosti s námietku premlčania poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne 17Co/447/2016 a Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/214/2017 a mal zato, že nárok žalobcu nie je premlčaný. Premlčanie zosplateného celého úveru pozostávajúceho zo splátok splatných od 20.7.2015 a nasledujúcich je potrebné posúdiť podľa § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 26.8.2015 bol zosplatený celý úver ku dňu 19.8.2015 pre nezaplatenie splátky splatnej 20.7.2015 a žaloba bola podaná na súde 6.6.2018 a preto nárok nie je premlčaný. Podporne poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 17Co/228/2016 a Krajského súdu v Bratislave 9Co/44/2018.

4. Na nariadenom pojednávaní sa strany sporu nezúčastnili napriek riadnemu predvolaniu. Zástupca žalobcu sa nedostavil bez ospravedlnenia a zástupca žalovanej sa písomne ospravedlnil a navrhol konať v neprítomnosti. Preto súd vec prejednal v neprítomnosti strán sporu.

5. Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

6. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 5580505583 zo dňa 28.8.2014 vyplýva, že žalovanej ako spotrebiteľke bol poskytnutý úver vo výške 800,00 Eur s mesačnou splátkou 30,76 Eur, na 36 splátok s priemernou hodnotou RPMN 44,06 %, s termínom konečnej splatnosti 08/2017 a celkovými nákladmi spotrebiteľa 307,36 Eur, s RPMN 24,97 % a ročnou úrokovou sadzbou vo výške 25,00 %.

7. Z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná celkovo uhradila 425,84 Eur a pred zosplatením mala poslednú úhradu 5.2.2015, pričom za mesiace 2/2015 až 8/2015 teda do vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, nemala uhradené splátky.

8. Z Listu predchodcu žalobcu - predžalobnej upomienky zo dňa 27.6.2015 vyplýva, že predchodca žalobcu vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Upozornil ju na nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 4/2015.

9. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru predchodcu žalobcu zo dňa 26.8.2015 súd zistil, že žalovaná bola vyzvaná, aby po doručení tohto oznámenia uhradila celý dlh naraz.

10. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná a preto ju zamietol.

11. Podľa § 54a zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

12. V prejednávanej veci žalovaná vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku a preto súd pri rozhodovaní posúdil dôvodnosť jej námietky.

13. Súd zistil, že žalobca si uplatňoval úhradu zostatku úveru poskytnutého žalovanej dňa 28.8.2014. Pre nesplácanie úveru žalobca oznámil žalovanej, že je oprávnený úver zosplatiť vzhľadom na neuhradenie

splátky splatnej za mesiac 4/2015. Následne listom zo dňa 26.8.2015 oznámil vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, nakoľko dlžná čiastka k tomuto dňu predstavovala už 772,08 Eur na istine. Z prehľadu splátok súd zistil, že žalovaná uhradila poslednú splátku pred zosplatnením 5.2.2015 a ďalšie splátky už neuhradila. Žalobca využil právo zosplatniť úver pre nezaplatenie splátky 4/2015, ako to vyplýva z predžalobnej upomienky. Žalobca doručil predžalobnú upomienku žalovanej 6.7.2015 a po uplynutí troch mesiacov od nezaplatenia splátky 28.6.2015 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru.

14. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

15. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. V prejednávanvej veci sa jedná o spotrebiteľský spor a preto všeobecná premlčacia doba je trojročná.

17. Podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že v súlade s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil, ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy veriteľ má povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, avšak aj v takomto prípade sa premlčacia doba začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky. Podľa tvrdenia samotného žalobcu sa mala žalovaná dostať do omeškania so splátkou splatnou za mesiac 4/2015, ako je to uvedené v predžalobnej upomienke. K vyhláseniu okamžitej splatnosti žalobca pristúpil 26.8.2015.

21. Z Prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná zaplatila poslednú splátku pred zosplatnením dňa 5.2.2015 a neuhradila splátku z 20.2.2015 a ani ďalšie nasledujúce splátky za 3,4,5,6 a 7/2015, pričom v auguste 2015 došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Z toho vyplýva, že do omeškania sa dostala už so splátkou za mesiac 2/2015. Keďže zo strany žalobcu došlo k uplatneniu práva na zosplatnenie celého dlhu dňa 26.8.2015 v súvislosti s nezaplatenou splátkou za mesiac 4/2015, ako to vyplýva z predžalobnej upomienky, premlčacia doba začala plynúť splatnosťou nesplnenej splátky od 21.4.2015. Premlčacia doba tak najneskôr skončila 21.4.2018, pričom žalobca podal žalobu 6.6.2018 a teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd teda konštatuje, že žalobca si uplatňoval v rozpore s ustanovením § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy a preto bolo potrebné jeho žalobu zamietnuť (viď rozhodnutia v obdobných veciach Okresného súdu Dunajská Streda 16Csp/194/2016, Krajského súdu v Trenčíne 19Co/42/2017, Okresného súdu Bratislava II 67Csp/110/2016). Súd vyhodnotil námietku premlčania žalovanej za dôvodnú v celom rozsahu. Súd sa preto už nezaoberal ďalšími námietkami žalovanej ohľadom skúmania bonity, resp. nesprávnej RPMN uvedenej v zmluve. Zároveň súd poznamenáva, že sa oboznámil aj s pripojenými rozhodnutiami, ktoré predložil žalobca v súvislosti s posúdením námietky premlčania a konštatuje, že na prejednávanú vec

tieto rozhodnutia neboli použiteľné, resp. inak hodnotili ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, než akoto vyplýva z komentára k tomuto ustanoveniu.

22. Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenie § 255 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého: (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo; v spojení s ustanovením § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu neúspešný a preto mu nepatrí právo na náhradu trov. Žalovaná bola úspešná v celom rozsahu a preto jej súd priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresný súd Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 Civilného sporového poriadku podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak strana sporu (žalobca alebo žalovaný) nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže oprávnená strana podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.